Celjska Mohorjeva družba
Prva slovenska založba

ELISABETH LUKAS: VSE SE UGLASI IN IZPOLNI

Smiselno – do zadnjega diha

Če ne prej, se v starosti oziramo na življenje, ki je za nami, in delamo obračun. Kje je vonj zrelega klasja? Kje je ostala žetev? Človek je nagnjen k temu, da pri minulih stvareh vidi le, da jih ni več; ne vidi pa, v katerem skednju so spravljene. Elisabeth Lukas, najbolj znana učenka Viktorja E. Frankla, nam nazorno in prepričljivo razkriva različne možnosti, kako lahko v svojem – tudi že preteklem – življenju odkrijemo smisel. Vabi nas k ustvarjalnemu odnosu do lastne zgodovine in ob slikovitih primerih in prispodobah pokaže, kako pomembno je, da se znamo spravljeno ozreti nazaj ter se veseliti osebne življenjske bére.

Avtorica prispeva svoj vidik k reševanju ene najtežjih nalog človeštva danes in jutri: kako poskrbeti za kakovostno staranje in sožitje generacij. Spodbuja nas, da bi tudi v tem življenjskem obdobju prepoznavali posebne življenjske možnosti in naloge, ki jih prinaša, ter ga v polnosti in smiselno preživeli. Med drugim spregovori o »ustvarjalnem pristopu do življenjske zgodovine«. Sleherni človek namreč v življenju doživi kaj hudega: nesreče zaradi višje sile, usodne lastne zmote, ki se jih sproti ni zavedal, krivde zaradi svojih napak in krivičnosti drugih ljudi. Pri ustvarjalnem obračunu ob svoji življenjski zgodbi lahko doživljajsko zapolni te vrzeli, da ga v starosti ne razjedajo. Tako najde njihov smisel v kontekstu celote svojega življenja.

Tokratna izdaja knjige Vse se uglasi in izpolni, ki je pri Mohorjevi prvič izšla leta 2002 in nato leta 2017, je v tretji izdaji dopolnjena z novim poglavjem *Ali sta starost in izguba možganskega tkiva »prepreka na poti k smislu«?*

Podatki o knjigi

- Naslov: Vse se uglasi in izpolnil
- Podnaslov: Logoterapija v poznejšem življenjskem obdobju
  Tretja, pregledana in razširjena izdaja
- Avtorica: dr. Elisabeth Lukas
- Zbirka: Smisel
- Prevajalci: Janko Jeromen,
  Tadeja Petrovič Jerina, Blaž Božič
- Spremna beseda: dr. Jože Ramovš
- Urednica: dr. Tanja Ozvatič
- Urednik zbirke: dr. Jože Ramovš
- Format: 140 mm x 210 mm
- Vezava: mehka z zavihi
- Število strani: 124
- ISBN: 978-961-278-656-4
- Cena: 22 EUR
- Založnik: Celjska Mohorjeva družba
- Leto izida: 2026

Kontakt

Uredništvo
T 03 426 48 00
urednistvo@celjska-mohorjeva.si

O avtorici

Prof. dr. Elisabeth Lukas (1942) je učenka prof. dr. Viktorja E. Frankla. Kot klinična psihologinja in psihoterapevtka se je specializirala za praktično uporabo logoterapije, ki jo je tudi metodološko nadgradila. Po 13 letih dela na področju vzgojnega, družinskega in življenjskega svetovanja je leta 1986 za 17 let prevzela strokovno vodenje Južnonemškega inštituta za logoterapijo, ki sta ga v Münchnu ustanovila skupaj z možem. Po vrnitvi v domovino je pet let delovala kot visokošolska predavateljica, nato pa poučevala terapevte v okviru avstrijskega inštituta za logoterapevtsko izobraževanje ABILE. S predavanji na več kot 50 univerzah po vsem svetu in s prevodi svojih številnih del v 22 jezikov je postala prepoznavna v mednarodnem prostoru. Za svoje delo je prejela častno odlikovanje univerze Santa Clara v Kaliforniji in veliko nagrado sklada Viktorja Frankla mesta Dunaj. Pri Celjski Mohorjevi družbi so izšli prevodi njenih knjig: *Osnove logoterapije: Človeška podoba in metode* (2017); *Stori prvi korak: Reševanje sporov, ustvarjanje miru* (2021, 2024); *Vse se uglasi in izpolni: Logoterapija v poznejšem življenjskem obdobju* (2002, 2017, 2026).

Odlomki iz knjige

Človek je *»nagnjen k temu, da pri minulih stvareh vidi le, da jih ni več; ne vidi pa, v katerem skednju so spravljene. In potem reče:* Minile so, ker so minljive. Moral pa bi reči: Minile so, kajti čim so enkrat bile, za vedno obstajajo«.

(Viktor E. Frankl, str. 39)

»Življenjske žetve – še posebej vsega, kar nam je v življenju uspelo, se nam posrečilo, kar smo dobrega naredili, pozitivnih možnosti sveta, ki so se nam ali so se po nas zgodile – smrt ne more uničiti. Lahko, da je smrt ›kosec‹, ›gospodar strnišča‹, vendar v kaščo, v kateri je spravljena žetev našega življenja, nima vstopa. Ne more je pokvariti, spremeniti, izbrisati, pridelanega žita tudi smrt ne more več vrniti na polje, da bi tam zgnilo.«

(Stran 40)

»Vsako opravljeno dejanje je svoj spomenik in vsako opuščeno dejanje prav tako.«

(Stran 38)

»Kar smo naredili, preživeli in pretrpeli med ›dogorevanjem‹ našega življenja, gre v resničnost, kjer je varno spravljeno pred vsakim popačenjem in uničenjem. Celo takrat, ko se naše telo postara in oslabi, ostane s pomočjo tega, kar je na nas delovalo in na kar smo delovali mi, večno ›mlado‹, kajti resnica, v katero se izteka čas, je brezčasna, brez začetka in brez konca.« /…/ Življenjska moč postaja življenjski smisel. Pojemajoča življenjska sila postaja vedno bolj izpolnjen smisel življenja, če tudi mi k temu prispevamo svoje.

(Stran 78)

»Četudi bi ves svet gledal proč od naših dobrih dejanj, jih to ne bi moglo izničiti.«

(Stran 82)